

Sygn. akt IV CSK 217/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa Szpitala Powiatowego Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

przeciwko E. Spółce Akcyjnej w G.

o ustalenie i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 października 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 29 września 2014 r., sygn. akt I ACa 304/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód Szpital Powiatowy sp. z o.o. z siedzibą w C. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 września 2014 r., oddalającego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 24 stycznia 2014 r., którym oddalono powództwo przeciwko E. S.A. z siedzibą w G. o ustalenie i zapłatę.

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń, podkreślił, że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rolą nie jest zatem korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa, nawet gdyby one rzeczywiście wystąpiły. Ocena podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należycie umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, i przyjmuje ją do rozpoznania, jeżeli jest spełniona przynajmniej jedna z nich. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej, zastrzeżonej dla Sądu orzekającego w innym składzie.

W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Powód oparł wniosek na przyczynach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., podnosząc, że występuje istotne zagadnienie prawne związane z ponoszeniem kosztów usunięcia kolizji urządzeń energetycznych, znajdujących się bez tytułu prawnego

na cudzej nieruchomości - powstałe na tle określonych szczegółowo okoliczności faktycznych.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, powołanie się na występowanie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które wiąże się z określonym przepisem prawnym i ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej i innych podobnych spraw, wymaga precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). W zasadzie powinno to być zagadnienie nowe, o charakterze rzeczywistym, a nie teoretycznym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Argumentacja uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi zawierać odrębne, pogłębione wywody wskazujące na zaistnienie powołanych okoliczności (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2008 r., II PK 3/08, nie publ.; z dnia 19 października 2006 r., IV CSK 246/06, nie publ.; z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, nie publ.; z dnia 19 grudnia 2001 r., IV CZ 200/01, nie publ.).

Uzasadnienie wniosku skarżącego nie odpowiada powyższym wymaganiom. Powód uzasadnia konieczność wyjaśnienia zagadnienia prawnego istnieniem rozbieżności interpretacyjnych pomiędzy stanowiskiem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, sądami rozpoznającymi odwołania od decyzji wskazanego organu i rozstrzygnięciami sądów powszechnych w indywidualnych sprawach rozpoznawanych w trybie procesowym. Należy jednak zauważyć, że przytoczone fragmenty uzasadnień orzeczeń, cytowane dla wykazania istnienia wskazanych różnic, w istocie odnoszą się do innej sytuacji niż występująca w obecnej sprawie. Powód powołuje rozstrzygnięcia dotyczące przebudowy sieci elektroenergetycznej, związanej z dokonywaniem nowych przyłączy, tymczasem spór powstał na tle modernizacji istniejących instalacji i urządzeń, które zarówno przed, jak i po robotach remontowych, pozwalały na obsługę innych podmiotów oraz dokonanie kolejnych przyłączy.

Powód wskazał ponadto na potrzebę dokonania wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Przyczyna ta

wymaga wykazania, że określony przepis prawa - mimo wystąpienia takiej potrzeby - nie doczekał się wykładni albo że niejednolita jego interpretacja wywołuje w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych rozbieżności w judykaturze (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, nie publ.; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, nie publ.; z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, nie publ.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, nie publ.). Skarżącego obciąża zatem obowiązek przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej wskazującej na zaistnienie powołanej okoliczności, zawierającej szczegółowe omówienie, na czym polegają wątpliwości interpretacyjne, a w przypadku istnienia rozbieżności w judykaturze przytoczenia odpowiednich orzeczeń (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 111/09, nie publ.; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, nie publ.; z dnia 31 stycznia 2008 r., II UK 246/07, nie publ.; z dnia 13 grudnia 2007 r., I PK 233/07, OSNP 2009, nr 3-4, poz. 43; z dnia 19 października 2006 r., IV CSK 246/06; z dnia 30 maja 2005 r., I PK 23/05, nie publ.). Wadliwość wniosku w zakresie tej przyczyny wynika z niezrealizowania przedstawionych wymogów. Przytoczone orzeczenia odnoszą się do dokonywania nowych przyłączy, nierelevantnej dla podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. *a contrario* odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania. Wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego podlega oddaleniu wobec nieprawidłowego sformułowania, tj. nie powiązania go wprost z etapem postępowania w przedmiocie przyjęcia skargi do rozpoznania tylko merytorycznego jej rozpoznawania.